

Katarina Bangata 70
116 42 Stockholm
Telefon: 08 462 92 12
Fax: 08 462 92 17

Sevedsgatan 6
214 45 Malmö
Telefon : 040 92 11 99
Fax : 040 92 19 99

www.dianovasverige.org

Att positionera sig som institution är att närma sig ett väldigt komplext och känsligt område. Speciellt när det gäller ideologiska ställningstagande. Vi kan börja genom att definiera dom svårigheter som man stöter på under vägen.... å ena sidan måste vi vara medvetna att drogproblemet är komplext och dynamiskt. Komplex för att det finns olika åsikter som kulturella, politiska, ekonomiska, etiska och social-psykologiska. Dynamiskt därför nuförtiden är missbruksfenomenet varierande och det kan ändras från år till år. Problemet nu är inte detsamma som för några år sedan. Det gör att vi måste vara öppna för utvärdera våra åsikter och ställningstagande och inte låsa oss i prestigefyllda ideologier.... å andra sidan måste vi vara medvetna om den verklighet vi lever i Sverige och anpassa oss när det gäller de specifika ämnen som kan bero på de regionala skillnaderna i landet. Vi måste vara medvetna om de här svårigheterna för att utveckla en metodik för personalen. Ett ställningstagande av en organisation kräver att alla är engagerade och har insikt och kunskap som går åt samma håll. Det här är bara början eftersom man måste kontinuerligt utvärdera sina ställningstagande efter omvärldens förändringar. Därför måste vi ställa åt sidan våra personliga värderingar och åsikter och på ett professionellt sätt använda organisationens gemensamma värderingar. Vi inom har Dianova sex grundvärderingar som **tolerans**: demokrati och respekt för alla åsikter.

Dynamik och flexibilitet: Vi anser att för att en organisation ska integreras i samhället ska man ha en öppen och flexibel attityd mot andra.

Internationellt: eftersom vi befinner oss i olika länder där de kulturella skillnaderna och variationerna kan vara väldigt stora så kan vi ta tillvara på denna mångfald. **Solidaritet**: Vi anser att organisationer inte ska diskriminera någon för sina åsikter, tro eller tankesätt. **Kvalitet**: vi anser att argumentation ska basera sig på konkreta och realistiska grunder.

(denna artikel är den första i en serie om positionering från Dianova, som vi kommer att publicera i varje nummer av Newsletter)

Då var det dags igen!

Den 18 och 19 mars hade vi så igen utbildningsdagar inom Rainbowsveden. Den här gången var det lite spännande på grund av att vi hade valt kontroversiella ämnen att hålla seminarier i. På dagordningen fanns bl.a. LVM-vård, vårdkedjeprojektet och efter en kort inledning av Arne Bogren informerade Björn Fältman från Dianova och Annika Wiklund från Rainbow om detta projekt.

Björn och Annika sitter med i Statens Institutionsstyrelses brukarråd för det nya vårdkedjeprojektet Vi hade bjudit in Svenska Brukarföreningen som gav sin syn på substitutionsbehandling något som en del visste väldigt lite om. Detta ämne fanns det också delade meningar om. Sedan höll Annika Mansnéus från Socialdepartementet och Alec Carlberg från Basta ett seminarium om kriminalisering av eget bruk av narkotika, som var intressant.

Oskar Kjellberg från JAK medlemsbank var och informerade hur deras bank fungerade, en bank där man kan låna utan ränta om man samtidigt sparar utan ränta.

Efter första dagens tunga pass, gick vi och åt en gemensam middag på restaurant.

Sista dagen höll Arne Kristiansen, forskare på socialhögskolan i Lund och Bo Holmberg, från Länkarna Johanneshov ett seminarium om kvalitets-säkring av klientstyrd behandling. Ett projekt som vi har startat med ekonomiskt stöd från Mobilisering mot Narkotika.

Alla var nöjda med utbildningsdagarna och speciellt trevligt tyckte vi att det var att Rainbow Syd deltog. Det kom folk från Comesta, Comitegra och Voodo.

Vi ser fram emot nästa gång.

Besök från MOB

Den 16 mars hade vi besök av Mats Fridell från Lunds universitet och Björn Fries, m.fl. från Mobilisering Mot Narkotika. Vi visade vårt hus på Katarina Bangata, och hade intressanta diskussioner om läget i Sverige när det gäller missbruk.

Dianova ska utvärderas

Varje gång vi är ute och håller seminarier eller besöker mässor, så får vi alltid frågan - vad har ni för resultat?

Och det är ju inte lätt att svara på, vi har ju kontakt med flera som har gått igenom behandlingen men inte alla. De senaste åren har vi talat om att försöka kontakta något universitet och se om någon var intresserad av att göra en utvärdering av vår verksamhet.

Så förra året tog vi kontakt med Mats Fridell på Lunds universitet som forskat med utvärdering i många år, och frågade honom. Han tyckte det skulle bli intressant att göra en utvärdering av vår verksamhet. Bl.a. kommer studenter från Lunds universitet att hjälpa till med arbetet. Vi har redan börjat och den beräknas vara klar dec 2006.

Föräldraföreningen Mot Narkotika

När det gäller missbrukets skadeverkningar är det egentligen inte missbrukaren själv som lider mest, utan det är familjen. Missbrukaren har ju sina droger och sitt mående att tänka på och har inte något intresse av att tänka på hur familjen mår. En missbrukare kan vara en mycket hänsynslös och egoistisk person som inte bara gör sin familj orolig och ledsen utan dessutom kan lura, stjäla och manipulera familjen. Vi har haft besök av föräldrar som har varit helt förstörda i nerverna och inte vetat vad dom ska göra för att hjälpa sina barn. Efter att ha samtalat med oss om sina problem har dom känt sig bättre till mods. Några av killarna och tjejerna till föräldrarna har vi hjälpt vidare till behandling hos oss eller någon annan behandling. Vi har haft ett bra samarbete med FMN och i mars kom en grupp på elva föräldrar hit på studiebesök.

Vi i personalen berättade lite om oss och sen berättade Sasa och Tomas om att det går att ta sig ur ett missbruk hur svårt och hopplöst det än ser ut. Veckan efter så var Sasa och jag inbjudna till FMN:s Stockholms avdelning för att berätta om vår verksamhet. Vi fick ett mycket varmt välkomnande och kände en glädje från föräldrarna som såg att det i alla fall gick bra för någon. Vi kom överens om att vi ställer upp och samarbetar när det behövs. Något som är viktigt för frivilligorganisationer.

Idrotten förbrödrar

Stämningen var laddad denna varma lombardiska sommarkväll för Italien skulle ta sig an det lilla fotbollsriket från Nordpolen, d v s Sverige. Uppladdningen hade redan börjat en vecka (minst!) tidigare med hejaramsor, glåpord och hederlig smutskastning. Jag och min vän Jonas utgjorde den lilla men tappra svenska skara som skulle heja fram det svenska landslaget på Dianovas center i Garbagnate Milanese utanför Milano. Mot oss (eller med oss, stämningen var laddad, men spännande) hade vi resten av Italiens alla brescianer, sicilianare, romanister, napolitanare m.m. som för en gångs skull enades för, som de uttryckte det, att spöa skiten ur vår pingvinnation. Bort från EM skulle vi. Hur väl minns jag inte jiddret i matsalen dagarna innan och framför allt den dagen matchen spelades. Jonas och jag gjorde vårt bästa för att punktera italienarnas självförtroende bl. a. hävdade jag med fasthet att om Del Piero kommer spela var det ingen fara, killen gör inte mål. Jonas var av den åsikten att Henke und Zlatan skulle skicka hem Italien till sommarledighet.

Ja, vi hade det kämpigt på centret den veckan och vid ett tillfälle hörde jag en massa skrik från snickeriverkstaden och insåg att Jonas var i fara. Jag sprang dit till undsättning och började skrika lika mycket jag! Vi fick övertaget, tills jag blev skämtsamt hotad med en hammare och tvangs gå ut. Ja, idrotten förbrödrar...

Så började matchen. Jonas och jag övermannades direkt av italienarna som samstämmigt skanderade: "Svezia, Svezia – vaffanculo!" (ung Sverige, Sverige – draåthelvetel!). Jonas försökte kämpa emot, men drucknade snabbt i detta italienska supporterhav. Själv satt jag svettandes med tunghäfta och magont och såg Italien rycka närmre 1-0. Till sist är katastrofen ett faktum: Cassano och Italien gör mål och hela TV-salen exploderar av lycka. Det sjungs och glåporden haglar över mig, Jonas och Sverige. Matchen fortsätter och italienarna blir allt mer säkra över att deras lag ska vinna. Det ser mörkt ut när kallduschen utdelas: Zlatan petar in reduceringen i slutminuterna och det enda som hörs från TV-salen är mitt och Jonas halvminutlänga glädjeskrik.

Efter matchen står vi alla och röker utanför. Mario, en av killarna, kommer fram till Jonas och mig.

- I morgon ska ni baka dubbelt så mycket bröd, göra dubbelt så mycket kökstjänst och dubbelt så mycket snickeri.

Det var ett av mina bästa minnen från min behandling i Italien med DIANOVA.

Nikolas Ekelund

Sverige Mot Narkotika i Västerås

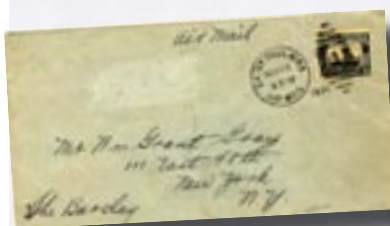
Den 10-11 mars deltog vi för sjätte gången på Sverige Mot Narkotika. Det var de vanliga deltagarna. Lite debatt politiker och narkotikaideologer emellan. Den stora frågan som var på tapeten igen var naturligtvis sprutbytesprogrammet. Vi tycker det är bra med sådana här stora event, dels för att knyta personliga kontakter och dels för att kunna stämma av vart vindarna blåser.

Upphandlingsmässan

Den 25 feb var vi på Stockholm stads upphandlingsmässan för behandlingshem som skrivit ramavtal med Stockholm. Michele och Björn höll två seminarier om nyheter i vår behandling bl.a. om eftervård och kvinno behandling.

Läsarnas egen hörna

Här kan du ställa frågor, skriva synpunkter på våra artiklar eller varför inte skriva en artikel själv.

Skriv till: bjorn@dianovasverige.org och vi kommer i mån om plats publicera och svara på frågor.

Fråga från Janne, Enskede: Kan man stanna kvar i det landet man gör behandling?

Svar: Det beror på, det är inget vi rekommenderar; några har stannat kvar och funnit ett nytt liv. Andra har åkt hem, efter att ha upptäckt att det inte var så lätt. Man ska tänka på, att även om man lärt sig språket och funnit nya vänner på centret, så är ett liv utanför något helt annat. Ytliga kontakter är lätt att få, men vänner och sociala nätverk är jättesvårt att skaffa. Vi tycker att det är bättre att göra sin behandling, åka hem och göra Dianovas återanpassningsprogram. Sen kan man tänka efter om det är något man verkligen vill göra.
Hälsningar Björn, Dianova.